

HET COLLEGE VAN BEROEP VAN DE STICHTING TUCHTRECHTSPRAAK MEDIATORS

heeft de navolgende beslissing gegeven in beroepszaak **B-2023-1** van:

DE HEER A,

wonende te W,
verder te noemen: klager,

tegen

MEVROUW MR. B,

kantoorhoudende te X,
gemachtigden: mr. C en mr. D,
verder te noemen: de mediator.

---

1. Procedure

1.1. Bij e-mail van 1 februari 2023 heeft klager kenbaar gemaakt beroep in te stellen van de beslissing van de Tuchtcommissie van 27 januari 2023 (nr. M-2022-8), verzonden op dezelfde dag. Klager heeft op 8 februari 2023 per e-mail een beroepschrift met bijlagen ingediend.

1.2. De mediator heeft bij e-mail van 12 maart 2023 een verweerschrift in beroep tevens incidenteel beroepschrift met bijlagen ingediend.

1.3. Klager heeft bij e-mail van 5 april 2023 een verweerschrift in incidenteel beroep met bijlagen ingediend.

1.4. Mr. C heeft namens klager bij e-mail van 5 mei 2023 aangekondigd mr. D, mediator te Y, mee te nemen als deskundige naar de hoorzitting van 12 mei 2023. Bij zijn e-mailbericht is als 'Bijlage 4' een e-mailbericht van mr. D aan mr. C van 4 mei 2023 gevoegd met daarachter een overzicht van antwoorden van mr. D op door mr. C gestelde vragen over de beroepen. Klager heeft op 9 mei 2023 per e-mail gereageerd.

1.5. Het College van Beroep heeft de beroepen behandeld op de hoorzitting van 12 mei 2023. Daarbij zijn verschenen klager en de mediator, bijgestaan door mrs. C en D. Naar aanleiding van de e-mailberichten bedoeld in 1.4. heeft de voorzitter van het College van Beroep meegedeeld dat het College van Beroep zichzelf deskundig acht en in deze zaak geen behoefte heeft aan aanvullende deskundige voorlichting. Mr. D is daarom niet toegelaten als deskundige, maar aangemerkt als tweede gemachtigde voor de mediator. Klager heeft tijdens de hoorzitting ter ondersteuning van zijn mondeling betoog onderdelen van een "Verweerschrift WWZ" met bijlage in een hogerberoepsprocedure voor het gerechtshof Z in zaaknummer 111.111.111/11, een geding tussen klager en de gemeente W, overgelegd. Namens de mediator heeft mr. C de zaak toegelicht aan de hand van overgelegde spreekantekeningen. Ook mr. D heeft namens de mediator een mondelinge toelichting gegeven.

2. Achtergronden van de klacht

2.1. Beide partijen hebben bezwaar gemaakt tegen de wijze waarop in de beslissing van de Tuchtcommissie de feitelijke achtergrond van de klacht is weergegeven. Ofwel partijen hebben onvoldoende duidelijk gemaakt tegen welke onderdelen van de feitenvaststelling zij bezwaar hebben, ofwel de door partijen gemaakte bezwaren, indien al juist, maken niet dat de beoordeling van de beroepen anders uitvalt. Het College van Beroep gaat dan ook uit van de feiten als door de Tuchtcommissie opgenomen in 2.1-2.15 van de beslissing. Het gaat in hoofdzaak om het volgende.

2.2. Klager heeft in augustus 2021 contact opgenomen met de mediator over een mogelijke mediation tussen hem en zijn werkgever, de gemeente W (hierna: de werkgever), in een arbeidsrechtelijk geschil over de re-integratie van klager na zijn ziekmelding in september 2020.

2.3. Op 8 oktober 2021 heeft de mediator aan klager en de werkgever de mediationovereenkomst toegestuurd. In die overeenkomst staan de re-integratieregisseur en klager als deelnemers van de mediation en wordt 30 september 2021 als aanvangsmoment vermeld. Als omschrijving van de kwestie is opgenomen dat "*partijen goede onderlinge afspraken willen maken*".

2.4. Op 25 oktober 2021 heeft klager de mediator laten weten dat hij niet akkoord gaat met de mediationovereenkomst vanwege het geheimhoudingsbeding. Op 27 oktober 2021 heeft hij dit per e-mail bevestigd aan de mediator, met cc aan de werkgever, en daarbij aangegeven dat hij begrijpt dat mediation daarmee is uitgesloten.

2.5. Naar aanleiding van een daarna door de werkgever ingestelde loonstop heeft klager op 21 november 2021 opnieuw contact opgenomen met de mediator met vragen over de geheimhouding in mediation en wat de mediation zou betekenen voor zijn klacht tegen de re-integratieregisseur, die hij in september 2021 had ingediend bij het Meldpunt Integratie. Vervolgens heeft klager te kennen gegeven dat hij toch de mediation wilde starten. De werkgever was daartoe ook nog steeds bereid, maar wilde wel dat de re-integratieregisseur samen met de teammanager zou deelnemen aan de mediation. Klager heeft hiermee ingestemd. De loonstop is vervolgens opgeheven.

2.6. Op 30 november 2021 heeft de mediator een voorgesprek gevoerd met klager. De mediator heeft klager toen de mediationovereenkomst laten tekenen die zij eerder, op 8 oktober 2021, naar partijen had gestuurd. Op 1 december 2021 heeft de mediator een voorgesprek met de re-integratieregisseur en de teammanager gevoerd. De mediator heeft hen toen een andere versie van de mediationovereenkomst laten ondertekenen. In deze versie staan vier deelnemers (klager, de re-integratieregisseur en de teammanager namens werkgever en de mediator) aan de mediation vermeld en als startdatum van de mediation 30 november 2021. De omschrijving van de kwestie luidt in deze versie dat "*partijen weer met elkaar in gesprek willen komen*". De afspraak rond de geheimhouding bleef ongewijzigd. De mediator heeft op dat moment zelf niet haar handtekening onder de mediationovereenkomst gezet, omdat zij constateerde dat klager een andere versie had ondertekend.

2.7. Op 14 december 2021 heeft klager een e-mail gestuurd aan de re-integratieregisseur, met cc aan de mediator en de teammanager. De re-integratieregisseur heeft de e-mail van klager doorgestuurd naar de directrice van de werkgever. De werkgever heeft vervolgens deze e-mail betrokken in zijn besluit om een verzoek tot ontbinding van de arbeidsovereenkomst met klager in te dienen bij de kantonrechter.

2.8. Eveneens op 14 december 2021, na de verzending van de hiervoor bedoelde e-mail, heeft klager de mediator per e-mail verzocht om een ondertekend exemplaar van de mediationovereenkomst. De mediator heeft daarop telefonisch contact opgenomen met klager en hem gemeld dat zij hem per abuis de verkeerde versie van de

mediationovereenkomst heeft laten tekenen. Klager heeft de mediator vervolgens per e-mail verzocht om evengoed een exemplaar van het door hem ondertekende stuk toe te sturen en gevraagd of “*deze valse start*” betekent dat er nog geen “*officiële mediation*” gaande is. De mediator heeft daarop klager, de re-integratieregisseur en de teammanager in de avond van 14 december 2021 per e-mail laten weten dat door een “*foutje*” van haar kant de eerste versie van de mediationovereenkomst aan klager ter ondertekening is voorgelegd, maar dat dit niets afdoet aan de geldigheid van de mediationovereenkomst en dat zij zojuist (via Adobe Sign) de digitale ondertekening van de mediationovereenkomst in gang heeft gezet. Zij heeft partijen verzocht om de mediationovereenkomst zo snel mogelijk te ondertekenen.

2.9. Op 15 december 2021 heeft klager de mediator per e-mail bericht dat zij zijn vertrouwen in haar ernstig heeft beschaamd. Klager verwijt de mediator dat zij hem niet onmiddellijk heeft geïnformeerd toen zij naar eigen zeggen op 1 december 2021 ontdekte dat de door hem ondertekende mediationovereenkomst niet klopte. Klager schrijft in zijn e-mail verder dat er nog geen officiële mediation heeft plaatsgevonden, omdat er geen gezamenlijk ondertekende mediationovereenkomst is. Dit schrijven van klager heeft er uiteindelijk toe geleid dat de mediator de mediation diezelfde dag heeft beëindigd, omdat klager geen vertrouwen in haar had.

2.10. Klager heeft de mediator op 16 december 2021 verzocht om een foto van de vier door hem ondertekende exemplaren van de mediationovereenkomst. De mediator heeft dat in eerste instantie geweigerd met als reden dat het geen enkele zin heeft om onjuiste documenten rond te sturen. De mediator heeft vervolgens ingestemd met het verzoek van klager dat hij bij haar op kantoor zou langskomen om de door hem ondertekende exemplaren van de mediationovereenkomst in te zien, mits hij hiervoor een bedrag van € 108,90 in contanten zou betalen. Na discussie met klager heeft de mediator uiteindelijk op 18 december 2021 vier foto's toegestuurd van het laatste blad van de mediationovereenkomst met daarop de handtekening van klager. Op dit blad staan drie deelnemers aan de mediation vermeld.

2.11. Op 6 oktober 2021 heeft de mediator voor de mediation een bedrag van € 2.000,- (exclusief btw) in rekening gebracht aan de werkgever, gevolgd door een factuur op 10 december 2021 voor een bedrag van € 1.470,- (exclusief btw) en een factuur op 24 december 2021 voor een bedrag van € 530,- (exclusief btw).

2.12. Bij beschikking van 18 mei 2022 heeft de kantonrechter in de rechtbank **Noord-Holland** de arbeidsovereenkomst tussen klager en de werkgever met ingang van 1 juli 2022 ontbonden wegens een verstoorde arbeidsrelatie met toekenning van een transitievergoeding aan klager. Klager heeft hoger beroep ingesteld tegen deze beschikking. Op dit hoger beroep was tijdens de mondelinge behandeling van de klacht nog niet beslist.

3. Geschil in eerste aanleg en oordeel van de Tuchtcommissie

3.1. De Tuchtcommissie heeft de klachten van klager als volgt geformuleerd, waartegen in beroep geen bezwaar is gemaakt:

“3.1. De mediator heeft de door klager ondertekende mediationovereenkomst niet laten ondertekenen door de re-integratieregisseur en de teammanager tijdens het voorgesprek op 1 december 2021. De mediation is daarom toen niet van start gegaan (vergelijk artikel 3 van het MfN-Mediationreglement, hierna: het Reglement). De mediator heeft klager hierover niet geïnformeerd, terwijl zij wist hoe precair de situatie tussen de re-integratieregisseur en klager was. Zij heeft klager daardoor in een hachelijke positie gebracht, omdat hij uitgaande van de beslotenheid van de mediation op 14 december 2021 scherpe vragen heeft gesteld aan de re-integratieregisseur die tot opheldering over zijn re-integratie zouden kunnen leiden. De werkgever heeft dat als onacceptabel aangemerkt en gebruikt ter legitimering van de ontslaaansvraag. Gezien de werkwijze van de re-integratieregisseur kan het bijna niet anders dan dat de mediator zijn valstrik heeft willen faciliteren, door (i) op verzoek van de re-integratieregisseur passief en nalatig te handelen in de hoop dat klager zich te buiten zou gaan aan ernstig verwijtbaar gedrag voordat

de mediation officieel begonnen zou zijn en (ii) klager in de waan te laten dat de geheimhouding en mediation van kracht waren. Toen klager vervolgens inzage wilde hebben in de door hem ondertekende mediationovereenkomst, heeft de mediator geprobeerd hem een poot uit te draaien door hiervoor betaling te verlangen. Klager verwijt de mediator tevens dat het eerste gezamenlijke gesprek pas op 12 januari 2022 kon plaatsvinden. Dit zorgde voor een enorme opschortende werking in het re-integratieproces. Klager vraagt zich verder af hoe het kan dat de mediator hem op 30 november 2021 heeft gevraagd of, nu zij van de werkgever heeft vernomen dat de integriteitsmelding nog loopt, het klopt dat de melding on hold staat, zulks gelet op de eerdere mededeling van de behandelaar bij het Meldpunt Integriteit dat hij geen contact heeft gehad met de re-integratieadviseur. Klager concludeert op grond van dit alles dat de mediator hem voor het exorbitante bedrag van € 4.840 (inclusief btw) heeft uitgeleverd aan de werkgever.”

3.2. De Tuchtcommissie heeft uit de klachten van klager afgeleid dat de mediator een gebrek aan integriteit, transparantie, onpartijdigheid en regie in het mediationproces wordt verweten, waarop de Gedragsregels 1, 2, 5, en 8 zien. De Tuchtcommissie heeft de klachten over schending van de gedragsregels over transparantie, onpartijdigheid en werkwijze (Gedragsregels 2, 5 en 8) gegrond verklaard en de klachten over schending van de gedragsregel over integriteit (Gedragsregel 1) ongegrond verklaard. De Tuchtcommissie heeft vervolgens aan de mediator de maatregel van waarschuwing opgelegd.

4. Het geschil in hoger beroep

4.1. Klager komt in principaal beroep in de kern op tegen de ongegrondverklaring van zijn klacht over schending van de gedragsregel over integriteit.

4.2. De mediator heeft verweer gevoerd en legt in incidenteel beroep het oordeel van de Tuchtcommissie over de klachten over de schending van de gedragsregels betreffende transparantie, onpartijdigheid en werkwijze ter beoordeling voor.

4.3. Klager heeft in incidenteel beroep verweer gevoerd.

5. Het oordeel in principaal en incidenteel beroep

Nieuwe klachten

5.1. Voor zover klager in het beroepschrift nieuwe klachten over het handelen van de mediator formuleert, geldt dat het niet mogelijk is pas in hoger beroep klachten voor te leggen. Deze nieuwe klachten zullen daarom niet in behandeling worden genomen.

Beoordeling van de klachten

5.2. Nu klager in principaal beroep opkomt tegen de ongegrondverklaring van zijn klacht over de schending van de gedragsregel inzake integriteit en de mediator in incidenteel beroep opkomt tegen de gegrondverklaring van de andere klachten, ligt het hele geschil in hoger beroep ter beoordeling voor.

5.3. Het College van Beroep laat het verweer van klager tegen het incidenteel beroep buiten beschouwing, voor zover klager standpunten inneemt die zien op het principaal beroep. Dat wat is overwogen in 1.5. leidt er verder toe dat het College van Beroep bij de beoordeling 'Bijlage 4' bij de e-mail van mr. C van 5 mei 2023 niet beschouwt als een deskundigenbericht maar als onderdeel van het verweer.

5.4. Het College van Beroep is van oordeel dat de Tuchtcommissie de klachten die zien op schending van de gedragsregels over transparantie, onpartijdigheid en werkwijze (Gedragsregels 2, 5 en 8) terecht gegrond heeft verklaard. Het College van Beroep neemt de motivering die de Tuchtcommissie daaraan ten grondslag heeft gelegd in 4.1-4.7 en 4.10-4.13 van de beslissing over, met dien verstande dat overweging 4.6. van de beslissing

als volgt komt te luiden:

“Op de mediator rustte de verantwoordelijkheid om partijen gelijktijdig te informeren over de fouten rondom de ondertekening. De mediator is onvoldoende doordrongen geweest van die verantwoordelijkheid en het belang dat klager daarbij had. Als het aan de mediator had gelegen, was klager er niet eerder dan tijdens de eerste gezamenlijke bijeenkomst op 12 januari 2022 (dus ruim zes weken later) achter gekomen dat de werkgever en de mediator op 1 december 2021 niet hadden meegetekend én dat er twee versies van de mediationovereenkomst in omloop waren met een verschillende omschrijving van de kwestie. Vanwege dit verschil en het belang van duidelijkheid voor partijen en ter voorkoming van de schijn van onvoldoende onpartijdigheid, had de mediator klager niet alleen onmiddellijk moeten informeren over de gang van zaken rondom de ondertekening, maar ook onmiddellijk stappen moeten ondernemen om ervoor te zorgen dat de mediation alsnog deugdelijk schriftelijk zou worden vastgelegd. Dat heeft zij niet gedaan.”

5.5. Verder is het College van Beroep van oordeel dat uit de stukken en het verhandelde ter zitting onvoldoende is gebleken dat de mediator Gedragsregel 1 over integriteit heeft geschonden. De Tuchtcommissie heeft de klacht die daarop ziet terecht ongegrond verklaard.

5.6. De door de Tuchtcommissie aan de mediator opgelegde maatregel van waarschuwing blijft in stand, nu deze maatregel ook naar het oordeel van het College van Beroep passend is, gelet op de delen van de klachten die gegrond zijn verklaard.

5.7. Dit betekent dat de beroepen worden verworpen.

6. Beslissing

Het College van Beroep:

verwerpt het principaal beroep van klager en het incidenteel beroep van de mediator.

Aldus beslist op 13 juni 2023 door mr. E.J. van Sandick, voorzitter, mr. M.J. de Haan-Boerdijk en mr. A.P.L. Pinkster, leden, in tegenwoordigheid van mr. M.J. Boon, secretaris.

mr. E.J. van Sandick
voorzitter

Deze beslissing is per e-mail naar partijen verzonden op 13 juni 2023.